

سیزده رجب سالروز ولادت مولود کعبه
ابوالائمہ، حضرت علی بن ابیطالب (ع)
مبارک باد

حاکمیت حق مردم است مردم سالاری

پنجشنبه ۱۳ بهمن ۱۴۰۱ - ۱۱ رجب ۱۴۴۴ - ۲ فوریه ۲۰۲۳ - سال بیست و دوم - شماره ۵۹۲۳ - ۱۲ صفحه - ۷۰۰۰ تومان

رابرت مالی از اتحاد با شرکای خود سخن می گوید

پیام‌های دوگانه واشنگتن به تهران

صفحه ۳

پیگیری آموزش و پرورش، بی‌خبری محیط زیست و سخنگوی دولت، سکوت وزارت بهداشت

تناقض‌گویی در دولت درباره طرح تغییر شاخص‌های آلودگی هوا

صفحه ۴

دبیرکل حزب مردم سالاری با اشاره به ماموریت هیات مولدسازی:

مجلس حداقلی دور زده می‌شود، اما پایدار یچی‌ها به فکر مجازات اظهار نظر افراد مشهور به ۱۵ سال حبس هستند!

مصطفی کواکبیان دبیرکل حزب مردم‌سالاری در توتیبی با اشاره به ماموریت هیات مولدسازی نوشت: از ثمرات حاکمیت یکدست، تصمیم خلاف قانون اساسی سران سه قوه و ماموریت به یک جمع ۷ نفری برای دور زدن حتی مجلس حداقلی و فروش اموال مازاد بیت‌المال با هر قیمتی به هر کسی با مصونیت قضایی است. و البته پایدار یچی‌ها درصد مجازات اظهار نظر افراد مشهور تا ۱۵ سال حبس هستند!

توزیع ۳۲ قلم کالا با تخفیف تا پایان ماه رمضان

صفحه ۴

نرخ مالیات بر خانه‌ها و خودروهای لوکس در سال آینده مشخص شد

صفحه ۴

جزئیات تجارت خارجی ایران اعلام شد

صادرات ایران ۳/۵ برابر ارزان‌تر از واردات!

صفحه ۵

یادداشت

محسن هاشمی رفسنجانی

در آستانه ۱۲ بهمن، سالروز ورود امام خمینی به وطن هستیم، ایامی که یادآور بهشت آزادی و روزهایی است که حال ملت خوب بود و شاید امروز که حال عمومی جامعه خوب نیست، بتوان با مرور آن روزها به احساس مهدلی و صمیمیت جامعه‌ای پر امید و با نشاط نزدیک شد.

در آذرماه سال ۱۳۵۷ بود که آیت‌الله هاشمی رفسنجانی، پس از تحمل سه سال زندان که آخرین دوره زندان و شکنجه ایشان در رژیم گذشته بود، از زندان آزاد شدند و بلافاصله فعالیت مبارزاتی و سازماندهی نیروهای انقلابی را آغاز کردند که این سازماندهی با ابلاغ حکم عضویت ایشان در شورای انقلاب به همراه شهید مطهری، شهید بهشتی، شهید باهنر و مرحوم موسوی اردبیلی جدی تر شد و پس از چندبار تأخیر در سفر امام، سرانجام در صبح دوازدهم بهمن، پرواز پاریس در مهرآباد فرود آمد.

من در آن زمان نوجوانی ۱۷ ساله بودم که در کنار پدر، از سال‌ها قبل در فضای مبارزه قرار گرفته بودم و از حدود سه سالگی، تجربه دیدار پدر را در زندان‌های ساواک پس از شکنجه‌های سخت ایشان داشتم، بنابراین مانند اکثر مردم، از اینکه حکومت استبدادی و قضای خفقان در حال فروپاشی است، در پوست خود نمی‌گنجیدم.

با ورود امام به تهران ویس از سخنرانی ایشان در بهشت زهرا، امام با هلی کوپتر قصد عیادت از

وصال پس از سال‌های فراق

مجروحان انقلاب را در بیمارستان داشتند که بدلیل ازدحام جمعیت ممکن نشد و سپس با خودرو به منزل یکی از دوستان برادر ایشان، مرحوم پسنجدیده رفتند و برای چندین ساعت کسی خبری از امام نداشت واضطراب عجیبی پدر و سایر مبارزان را فراگرفته بود که سرانجام نگرانی‌ها رفع شد و امام ابتدا به مدرسه رفاه رفتند و سپس بخاطر فضای کوچک مدرسه رفاه، مدرسه علوی را برای اقامت خود انتخاب کردند و در آنجا حضور یافتند.

با آنکه آیت‌الله هاشمی رفسنجانی، از نزدیکترین و معتمدترین شخصیت‌های مبارز به امام محسوب می‌شد، بدلیل وجود بحران‌های چندگانه و خطر کودتا و کشتار مردم توسط ارتش، بخش عمده وقت ایشان صرف چالش‌های ضروری می‌شد و پس از دو روز از اقامت امام در مدرسه علوی، سرانجام زمان دیدار مرید با مراد و دلناده و دلدار فراهم آمد. جالب اینجاست که آخرین دیدار ایشان با امام نیز در نجف و در جوار حرم حضرت علی(ع) در پدر با اظهار اینکه حضور در زندان داخل کشور را موثرتر از مبارزه در خارج می‌داند، خطر دستگیری و شکنجه و اعدام را پذیرفت و بلافاصله پس از بازگشت به کشور، شب در خانه توسط مأموران ساواک دستگیر شد و سختترین شکنجه‌ها را متحمل کرد، وزارت کشور برای او صادر شد اما با وساطت برخی از متنفذین سرانجام در دادگاه

تجدید نظر به سه سال زندان محکوم گردید. حالا سه سال پس از آخرین دیدار واینهمه رنج و فراق، فرصت دیدار فراهم آمده است که بهتر است آن را به روایت آیت‌الله هاشمی رفسنجانی بخوانیم: «هن با همه عشقی که به امام داشتم به خاطر گرفتاری‌های مبارزه به پاریس نرفتم؛ البته با پاریس ارتباط مرتب داشتم اما چون شب و روز گرفتار مسائل جاری انقلاب بودم فرصت هیچ مسافرتی برایم فراهم نبود گاهی هم حاج احمد آقا و برخی از دوستان تلفن می‌کردند که امام احوال می‌پرسند و مسأله رفتن را به پاریس، پارس و جو می‌کنند، که من می‌گفتم از ایشان اجازه بگیرد که به دلیل اهمیت مسائل داخلی، فعلا در تهران باشم؛ و برخی از دوستان تلفن می‌کردند که امام احوال می‌پرسند و مسأله رفتن را به پاریس، پارس و جو می‌کنند، که من می‌گفتم از ایشان اجازه بگیرد که به دلیل اهمیت مسائل داخلی، فعلا در تهران باشم؛ و جواب احساسات آنها را میدادند خدمتشان و رسیدم و ایشان را دیدم.

منبع: جماران

یادداشت

محمد‌هادی جعفریپور

تبدیل داری‌ها و اموال بلااستفاده به اموال بهینه که نتیجه‌اش بهره‌وری و ارزش افزوده داری‌ها دولت است، امری نیکو و اقدام قابل توجهی است اما نکته حائز اهمیت آن است که آنچه به عنوان اموال و داری‌ها تعریف می‌شود، متعلق به همه مردم یک کشور و نسل‌های آینده است، لذا تصمیم‌گیری راجع به چنین امری در صلاحیت قوه مقننه و نیازمند وضع قانون است، چه بسا از حیث رعایت مصلحت ملت ضرورت همه پرسی در چنین موضوعی احساس می‌شود.

پیرو مطرح شدن موضوعاتی مانند: طرح مودل سازی داری‌های دولت، طرح الحاق ماده واحده‌ای با موضوع تعریف مجازات برای اشخاص بابت اظهار نظر راجع به مسائل سیاسی و... و انتشار خبر چندصد برابر شدن قیمت داروهای بیماری‌های خاص مانند سرطان، خاطره‌ای از دوران دانشجویی و معلمی به ذهن خطور کرد که نقل آن را بی ارتباط به این اخبار ندیدم.

در دانشکده حقوق، درسی تحت عنوان حقوق اساسی ۲ ارائه می‌شود که سرفصل‌های آموزشی آن حول تحلیل حقوق اساسی ملت و تفسیر اصول قانون اساسی خاصه در بحث تکالیف حاکمیتی ارکان نظام و حقوق ملت برنامه‌ریزی شده است. خاطرم هست در دوران دانشجویی استاد عزیز و بزرگوار که این درس را ارائه می‌دادند از چهره‌های سیاسی - دانشگاهی شهر محل تحصیل بودند لذا بنا به شناختی که از ایشان داشتم، در همان حال و هوای جوانی - نوجوانی زمانی که موضوع کلاس به تحلیل و تفسیر قوه مجریه و عملکرد رئیس این قوه که همان ریاست جمهوری کشور است رسید، شروع کردم به نقد و ایراد عملکرد رئیس‌جمهور وقت، کلاس که تمام شد استاد با اشاره فرمودند به اتاق استناد مراجعه کنم.

استاد بدون مقدمه با گشاده‌روی و لحنی پدرانه راجع به مباحثی که در کلاس درس داشتم تذکراتی داده، فرمودند برخی افراد حاضر در کلاس

با طرح مولدسازی، اصول قانون اساسی را نقض نکنید

تساب نقد و طرح ایراد بر عملکرد مقامات کشور را ندارند و ممکن است برای آینده تو مشکلاتی ایجاد شود، لذا بهتر است در طرح موضوعات جانب احتیاط رعایت کنی.

از آن روز تا فرا رسیدن جلسه بعدی کلاس، شروع کردم به مطالعه کتب مختلفی که پیرامون تکالیف حکومت و حقوق ملت مستند به قانون اساسی منتشر شده بود.

آنچه آن زمان برایم جذابیت خاصی داشت مباحثی بود که تحت عنوان فصل سوم قانون اساسی یعنی حقوق ملت بیان می‌شد. لذا سعی کردم مستند و مستدل سوالات را با محوریت چگونگی اجرای این فصل از قانون اساسی مطرح کنم؛ کلاس که شروع شد، دست بلند کرده از

به منصفه مسئله مولدسازی که مشخص نیست سران قوا بنا به کدام مستند قانونی واجد چنین صلاحیتی شده‌اند؟ یا اینکه مستند قانونی تعیین اعضاء کمیته مذکور و مصونیت قضایی به اعضاء این کمیته چیست؟

قانون اساسی در اصولی مانند اصل ۴۵ به این امر تصریح دارد که اتخاذ تصمیم راجع به اموال عمومی و... نیازمند قانون است، لذا واضح و مبرهن است که اتخاذ هر تصمیمی راجع به اموال کشور تابع تشریفات خاص وضع قانون است.

در حالی که اصول قانون اساسی اتخاذ هرگونه تصمیم راجع به اموال دولتی، حتی دریافت و پرداخت وجوه از حساب خزانه داری را منوط و مشروط به وضع قانون می‌داند نمی‌توان بدون طی تشریفات قانونی راجع به داری‌های یک ملت تصمیم‌گیری کرد، لذا هر حیاتی صلاحیت واگذاری و فروش اموال دولتی را نداشته، عدم رعایت تشریفات مصرح قانونی در مسئله مولد سازی خلاف اصول قانون اساسی و مصلحت ملت است.

با این وصف اگر روزی آرزو می‌کردم اصول قانون اساسی به منصفه ظهور برسد امروز باید دست به دعا بگیریم تا اصول قانون اساسی کمتر توسط مسئولین نقض شود، از طلا گشتن پشیمان گشته‌ایم مرحمت فرموده...

*وکیل دادگستری
منبع: خبر آنلاین

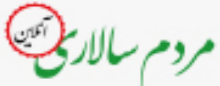
مجموعه رسانه‌های مردم سالاری را در فضای مجازی دنبال کنید

پایگاه خبری مردم‌سالاری آنلاین

www.mardomsalari.ir

روزنامه مردم سالاری

www.mardomsalari.ir/newspaper

ادامه در صفحه ۲